

SVJETLITI...

U ŠKOLI

1

moj razred je toliko brojao da za svakom klupom sjedi nas četvero.

Svako jutro moram se rano ustati kako bih zauzela mjesto naprijed, jer ako bih sjedila na kraju učionice ne bih ništa čula.

Jedan dan, ulazeći u razred, u mojoj klupi sjedila je jedna druga djevojčica.

«Potjeraj je, baci njezine knjige na pod», govorili su mi prijatelji, veseli što će sudjelovati u još jednoj svakodnevnoj svađi. Ali ja nikada nisam vjerovala da se mir postiže ratom i kroz glavu mi je prošlo 'zlatno pravilo': da sam ja na njezinom mjestu voljela bih zadržati mjesto u klupi.

Pokupila sam svoje stvari i otišla sjesti na kraj učionice, a svi ostali su me zadirkivali: «Ti si slaba, dopustila si da te uplaši nasilnica!».

Ni ona nije htjela razgovarati samnom, misleći da se ljutim. Morala sam ići u protunapad. Počela sam ju prva pozdravljati, zanimati se za nju, dok me konačno jednog dana nakon što sam joj objašnjavala neke lekcije nije upitala: «Ali kako možeš biti takva? Ispričala sam joj o 'zlatnom pravilu' i postale smo najbolje prijateljice.

Ali nije tu završilo!

ESTHELLE

DOUALA

>> Darovati radost!

RIJEČ ŽIVOTA

6

«I EVO, JA SAM S VAMA U SVE DANE – DO SVRŠETKA SVIJETA»
(Mt 28,20)

ISUS, UTJELOVLJENA LJUBAV, SIGURNO JE OVAKO RAZMIŠLJAO: **ŽELIO BIH BITI UVIJEK S LJUDIMA, S NJIMA DIJELITI SVAKU ZABRINUTOST, SAVJETOVATI IH, HODATI UZ NJIH PO ULICAMA, ULAZITI U KUĆE I SVOJOM PRISUTNOŠĆU OŽIVJETI NJIHOVU RADOST.**

ISUS OVE RIJEČI UPUĆUJE UČENICIMA NAKON ŠTO IM JE DAO ZADATAK DA NOSE NJEGOVU PORUKU PO ČITAVOM SVIJETU.

ZATO IH NIJE HTIO OSTAVITI SAME U NJIHOVU POSLANJU.

AKO ŽIVIMO ŠTO NAM ON ZAPOVIJEDA, OSOBITO NOVU ZAPOVIJED, NJEGOVU PRISUTNOST MOŽEMO DOŽIVJETI I IZVAN CRKAVA, MEĐU LJUDIMA, U MJESTIMA GDJE ONI ŽIVE, POSVUDA.

TRAŽIT ĆU TE

U SVIM

SVOJIM

BLIŽNJIAMA

OD NAS SE TRAŽI UZAJAMNA LJUBAV, SUOSJEĆANJE U BOLIMA I RADOSTIMA NAŠIH BLIŽNJIH.

PODIJELIO SAM S DRUGIMA RADOST ILI BOL

